

9/
2023

ostravský
evangelický

zpr
avo
daj

O pokoji

„Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. At' se vaše srdce nechvěje a neděsí!“ (Jan 14, 27)

„Nemyslete si, že jsem přišel na zem uvést pokoj; nepřišel jsem uvést pokoj, ale meč. Neboť jsem přišel postavit syna proti jeho otci, dceru proti matce, snachu proti tchyni. A nepřítelem člověka bude jeho vlastní rodina.“ (Matouš 10, 34 – 36)

Obsah slova „pokoj“ je v Bibli velmi bohatý, jak můžeme vypočítat z hebrejského „šalom“: znamená neporušenost, celost, dokonalost. Pokojný život je tedy život plný, nenarušený a celostný. Pokoj v myšlení SZ je opravdu něco docela jiného než pouhý „klid“. Je to vlastně souhrnný název pro nejrůznější „dobra“, jež mohou naplnit náš život. Přát někomu pokoj znamená přát mu všechno dobré. Tak zdravil po vzkříšení Pán své učedníky. Garantem pokoje je Ježíš Nazaretský. Při jeho narození nebeské zástupy provolávají slávu na výsostech Bohu a lidem na zemi pokoj. V něm přichází pokoj, který znamená nový vztah mezi Bohem a člověkem,

z něj roste a skrze něj se zabydluje v lidských vztazích. S pokojem, darovaným Ježíšem a v Ježíši, nesouzní ani mír, slovo tak krásné, líbezná a něžné. I v míru se přece připravují války a nespustila-li se zrovna palba mezi národy, zuří drobné i větší přestřelky mezi jednotlivci. Jsme stále ve stavu ohrožení; patrně i my sami můžeme ohrozit ty druhé – stejně nebezpečně – prostě už zlým, nenávisným i nepravdivým slovem. Ježíš však dává svůj pokoj i za tohoto stavu věcí, protože je jiného druhu, než jaký zná a má svět. Slovo „pokoj“ obsahuje neméně také výdrž, schopnost důvěřovat mu, nepodlehnout trvající ofenzivě strachu a úzkosti.

Na druhé straně zní i vyostřený Ježíšův výrok, že nepřišel dát pokoj,

ale meč. Známe-li už jeho ujištění, že dává pokoj, který nemůže dát svět, připadá nám, že jedno vylučuje druhé a že slovem o meči popírá Ježíš všechno, co předtím řekl o pokoji. Jedno však doplňuje druhé. Musíme slyšet Ježíšův tvrdý hlas, abychom z jeho pokoje, který podle Písma „převyšuje všeliký lidský rozum“, neudělali svůj sobecký klid a neztitěrhovali jej do nějakého náboženského zážitku, pocitu či duševního rozpoložení. Připomíná nám, že Ježíš nepřišel vytvořit lacinou idylu a vůbec nemíní přispět k dobré pohodě podle našeho vkusu. Jde nám všem vstříc s nejvážnějším poselstvím o Božím království, s nárokem na změnu smýšlení. Evangelium nás nenechává na pochybách, že Ježíšův absolutní nárok lidi rozděluje. Vchází i do nejužších vztahů, a tak přináší meč a tím i bolest. Ten meč však není určen pro učedníky, aby jím kolem sebe bili hlava nehlava, ale výhradně pro ty druhé, kteří je budou pronásledovat a zabíjet pro jeho jméno. Ježíšův pokoj pochopí jen ten, kdo na vlastní kůži poznal břit jeho meče, kdo byl přemožen jinakostí jeho zvěsti, která rozděluje stále bolestně, tvrdě.

Přesto je podle apoštola náš pokoj v něm. A jen v tomto jediném pravém pokoji padají mezi námi hradby. Nikdo lidi nedělí hlouběji

než Ježíš, ale nikdo je také nemůže pevněji spojit. Ježíš přinesl meč, o jehož ostří se pořeže každý, kdo chce mít pokoj bez něj, podle svého. Stejně tak však platí, že dává takový pokoj, v němž naše zkřečovatelé ruce povolují, a meče, které jsme si nabrousili na druhé, padají k zemi.

(Z knihy Ludka Rejchrtů *Na úpatí hory*)

Náš Pane, prosíme Tě o Tvůj pokoj pro náš každý den. Vstup svým pokojem i do našeho společenství a tady ať zazáří Tvoje radostná zvěst, které se nevyrovnají žádné jiné nauky a jiní bůžci, byť by se tvářili lákavě a chtěli Tě zastínit, nahradit. Ochraň nás před vším, co by nás od Tebe mohlo odvést. Amen.

Dita Bartolšicová

Pán Bůh nás jistí na svém laně

Prázdninového staršovstvo 12.7.

- ✓ O prázdninách se neschůzuje. To slovo vlastně nechceme používat ani během školního roku – setkání zní lépe. Ale přesto se starší sešli v loděnici na břehu Ostravice, aby (znovu) začali přemýšlet o rozvojovém plánu sboru (který před lety vypracovalo předchozí staršovstvo).

mw

Letní biblická škola v Trhanově

Od 15. do 21. 7. 2023 jsme byli na Letní biblické škole na zámku v Trhanově u Domažlic. První společný program - nedělní bohoslužba, proběhla v katolickém kostele sv. Jana Nepomuckého, kde kázala Mária Kunstová, kazatelka Evangelické církve metodistické v Třeboni (kázání "Kristus je živý chléb"). Ranní úvahy a meditace před snídaní byly zamyšlením nad vybranými biblickými texty z knihy Ozeáš pod vedením Jakuba Demča. Dopolední program zahrnoval výklad biblického textu z Lukášova evangelia, který měl doc. Jiří Mrázek. Následovaly přednášky prof. Pavla Hoška. Posluchači se mohli zamyslet nad těmito tématy, o kterých hovořil, a také klást své otázky

ky: 1) Křesťanství a nacionalismus, 2) Návrat k "tradičním křesťanským hodnotám" české kultury, 3) Sloužím Tajnému ohni: Duchovní zdroje literární tvorby J. R. R. Tolkiena, 4) Ve víru Velkého tance: duchovní zkušenost přítomná v literárním

díle C. S. Lewise, 5) Evangelium lesní moudrosti: duchovní odkaz E. T. Setona a J. Foglara, 6) Evangelium podle Bohumila Hrabala.

Odpolední čas bylo možno využít k poznání krásných míst Chodska a nebo ke koupání v nedalekém přírodním koupališti Babylon. Po večeri následovala Literární čajovna Petry Plášilové. Mohli jsme vyslechnout ukázky z děl těchto autorů: J. R. Tolkien – Silmarillion, Pán prstenů; C. S. Lewis - Dokud nemáme tvář, Perelandra; Jaroslav Foglar - Historie Svorné sedmy; Bohumil Hrabal - Poupata, Drobky z hostiny. Závěrečným programem dne byl vždy až do nočních hodin Filmový seminář doc. Vladimíra Suchánka o íránském filmu. Přednášky jsou k poslechnutí v mp3 na <https://letni-biblicka-skola.cz/>. Po celou dobu jsme byli v příjemném společenství sester a bratrů z různých denominací v ČR. Spolu jsme sdíleli nejen společný program, ale prožili jsme také pěkné letní dny, které byly zaplněny setkáním s novými lidmi.

Termín příští LBŠ bude 20. - 26. července 2024 opět v Trhanově. Pojedte s námi!

*Dita Bartolšicová, Hana a Dan Balabánovi, Jaroslava Drozdová,
Zuzana Hanešková, Šárka Rajdusová, Alena Skotnicová.*

v ý z n a m n é n a r o z e n i n y v z á ř í

Drahlava Vlata Šeptáková

Václav Boháček

Jana Hašková

Narozeniny zveřejňujeme podle klíče: 10, 20, 30, 40, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 76, 77... Respektujeme, pokud nahlásíte kazatelce, že si zveřejnění nepřejete.

modlitby (a poděkování)

✠ Děkujeme Pánu za jeho ochranu a péči během prázdnin a dovolených, za možnost odpočínutí od všedních prací a starostí. Děkujeme za vysvobození, které nám Pán vydobyl svou obětí. Prosme o poznání Boží vůle a sílu i ochotu k jejímu plnění. Děkujeme za možnost setkání se členy partnerských sborů v Purley.

✠ Chvalme Pána za všechny, kdo o prázdninách uvěřili, nebo načerpali novou duchovní sílu a povzbuzení i za všechny, kteří jim v tom byli nápomocni.

✠ Mysleme v modlitbách na děti, mládež i učitele při startu do nového školního roku. Ať Pán ochraňuje děti před nebezpečím, šikanou, lží a sociálním tlakem nevěřící společnosti. Prosme za ochranu rodin a jejich vazeb.

✠ Modleme se za náš sbor, moudrost pro starší, kazatelky i ostatní pracovníky ve sboru. Každý ať nalézá své místo ke službě Pánu. Ať dokážeme pravdivě zvěstovat Boží slovo jak slovem, tak skutkem. Nezapomínejme na nově pokřtěné, ty, kteří se od Pána vzdálili, nebo ještě neuvěřili.

✠ Vyprošujme pomoc a požehnání pro potřebné, práci pro nezaměstnané, uzdravení pro nemocné, úlevu pro trpící, potěchu pro zarmoucené, občerstvení pro znavené, povzbuzení pro všechny, kdo je potřebují. Nezapomínejme na naše středisko Diakonie i ostatní zařízení sociálních služeb.

✠ Modleme se za správce věcí veřejných a vládce u nás i ve světě. Ať Pán působí na jejich svědomí, ať nepodléhají zlu, ale slouží a spravují veřejné záležitosti v bázi Boží. Modleme se za vládu práva, demokratické smýšlení, prosazování dlouhodobě prospěšných rozhodnutí a boj proti korupci. Usilujme na modlitbách za smíření rozdělené společnosti a vítězství pravdy.

✠ Prosme Pána o zásah do válečného běsnění na Ukrajině. Ať Pán ochraňuje uprchlíky i zajatce a potěšuje nevinné oběti i pozůstalé. Ať spolupráce a láska vítězí nad konfrontací a nenávistí.

✠ Mysleme i na další oběti zla ve světě: pronásledované křesťany, vězně svědomí, misionáře, uprchlíky, sirotky, unesené a zotročené. Bojujme na modlitbách proti terorismu a prosme o Boží útěchu pro postižené.

✠ Vyprošujme u Pána ochranu před nepřízní počasí a živelnými pohromami a za pomoc pro ty, kteří jimi byli již postiženi. Prosme za pokoj pro Izrael a ochranu přírody.

ms

Partnerská konference v Purley

Na přelomu prázdnin proběhla 17. partnerská konference v Purley. Postřehy účastníků přineseme v říjnovém čísle.

Během konference byla také příležitost k setkání s Alison Morgan, které bylo povzbudivé a velmi milé. Alison je zakladatelkou Partnerství a letos v červnu oslavila 102. narozeniny. V průběhu konference v Purley nás navštívila 2x. Zajímal se o dění v partnerských sborech a vzpomínala na lidi, se kterými se v průběhu let setkala, mnohé si pamatovala i jménem. Velmi ji záleží na tom, aby partnerství dále pokračovalo a měla velkou radost, když při závěrečných bohoslužbách bylo všemi účastníky stvrzeno, že nám na partnerství záleží a že ho chceme ve svých sborech nadále rozvíjet.

Jarmila Grollová

Tábor

Ve dnech 8. - 19. srpna se naše (mírně přehobitované) Společenstvo vydalo na výpravu do Stříteže nad Bečvou na každoroční tábor, letos na téma Pán prstenů.

Tedy, první den jsme ještě vlastně nikam vyrážet neplánovali. Navalili jsme se na Bilbovu oslavu veletuctých narozenin (zásobenou výbornými buchtami, moc děkujeme!), kde si každá skupinka odlovila svou barvu a název. Nakonec jsme skončili s Troubily, Hrdonožky a Bulvy. Nej-

mladší hobiřata se stala skupinkou Kšandičků. Všichni pak získali i své kroniky (campbooky) a v rámci oslavy se dokonce objevil i pořádný ohňostroj. Místo toho nám ale pak zmizel Bilbo samotný, starostové skupinek dostali vlastní Prsteny a naše cesta započala.

Během VTH jsme se posunovali jak v příběhu, tak na bodovací mapě Středomoří. Krom VTH jsme měli i biblické programy na téma Davida, palantíry (jako skládání sloky pokři-

kové písni, která nakonec skončila na melodii Kraje, i když to nebylo plánované) a knoflíky (odborky). Samozřejmě jsme jako pořádní hobbisti měli i dvakrát denně krom hlavních jídel i docpávání.

Čekali nás toho hodně: pronásledovali nás Nazgûlové, doplazili jsme se do Roklinky, potkali jsme Chodce, umírali nám vedoucí (nebo spíš postavy, co hráli, tedy hlavně co hrála naše nebohá zdravotnice), získali jsme skupinkové pláště, rozpadlo se Společenství a vydali jsme se především za Aragornem (na dvoudenní výlet do Růžďky, krom jiného)... Pár dní po nočním průchodu Stezky mrtvých nás dokonce čekalo něco mnohem děsivějšího: po večerním nástupu se nad námi přehnala pořádná bouřka, ale úspěšně jsme ji zahnali hlasitým zpěvem a Vítr se ztiší se stal mírně prorocký. Dokonce, jak se zpívalo v naší ranní: „Pad vichřicí strom“ (či tři!).

Ačkoliv to bylo velmi těsné, poslední bitva/etapa vše rozhodla. Nejvyšší počet bodů získali Hrdonožkové, zatímco zbylým dvěma skupinkám se podařilo ukořistit historické dvojité druhé místo. Každá skupinka se bohužel musela vzdát svého Prstenu...

Jinak by ale naše cesta za jeho zničením na nic moc nebylo, no ne? Následující den jsme se doplížili zpět do Kraje a zjistili, že ho musíme trochu vyklidit (od Sarumana a jeho poskoků). Ale i to se nám podařilo a z uklizeného tábořiště jsme se porozjížděli do svých domovů.

Udála se samozřejmě ještě spousta věcí, ale ty už se sem nevlez-

ly. Všichni zájemci o detaily nechtě se kochají celotáborovou kronikou! Tak a za rok snad zase. :)

Eliška Vlčinská

Rozhovor s Karlem Fonem

Karel Fon, člen ostravského sboru, letos v červenci oslavil významné životní jubileum. Spolu se svou ženou Zdenkou, byli dlouhá léta pilíři našeho společenství. Je to také blízký přítel mého otce, který mě zná od mého narození a mě zase pojí kamarádství s jeho jedinou dcerou Klárou. A proto si mu dovoluji v rozhovoru tykat.

Jaká je tvoje nejstarší vzpomínka na ostravský sbor?

Nedělní škola. Čtyři, nebo dokonce šest skupinek v kroužcích kolem stěn Sálu Třanovského. A na zdi tabulky v rámečcích se jmény a zlatými hvězdíčkami za účast.

Byl jsi ostravským kurátorem dvacet let (1979 až 1999) jakou proměnou procházel v této době ostravský sbor? Začínal jsi v době komunismu a končil jsi již v demokracii...

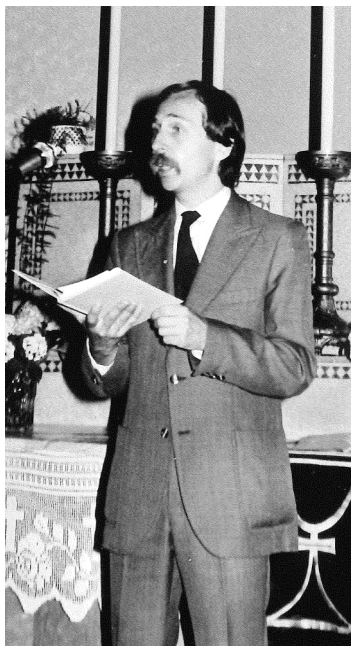
Opravdu – půl na půl. Ale určité dělení tohoto dvacetiletí vnímám v souvislosti s faráři, kteří zde v té době byli. A také objektivní pohled na život a proměny sboru bych nepopsal jinak než na panelech ke 100. výročí sboru.

Bratr farář Karel Veselý skončil službu

v Ostravě v roce 1979, takže mé kurátorování se krylo nejvíc s dobou bratra faráře Ludvíka Klobásy (1979-94). On zastával vedení všech sborových činností – od kazatelské, pastorační, jako správce sborového domu, až po kostelnické a mnoho dalších, plus kontakty ekumenické a seniorátní úkoly. Byl jsem jakýmsi jeho asistentem, pomocníkem, „dablérem“, když 24 hodin denně

nestačily a v jedné osobě nemohl být současně na více místech.

Sborová činnost nebyla nijak výrazně umenšována tlaky z vnějšku, bratr farář se u státních úřadů snažil vždy uhájit práva církve. Víc to byl odliv členů, co sbor ochuzovalo. Obavy z negativního kádrového profilu, ateistická propaganda.

I v 80. letech se však konala ekumenická shromáždění - alianční modlitební večery a uctění odkazu M. J. Husa, s velmi početnou účastí, i setkávání neformální na osobní bázi. Fungovala ekumenicky poskládaná kazatelská stanice v Hlučíně. Tak trochu ilegálně (s pojmenováním pro úřady stravitelným) se konala setkání mládeže, kurzy, tábory, brigády.

Listopad 1989 vnesl očekávání a naděje. Euforie ze svobody se projevila hned otevřenými diskusemi v Křesťanském fóru, angažovaností ve veřejných funkcích doposud umlčovaných aktivních křesťanů, vstupem církve do sociální práce...

Práce Diakonie byla započata již v roce 1990. Ale proměna dobrovolnického entuziazmu v profesionální organizaci sociální služby nebyla jednoduchá, ani bezbolestná.

Jistě, že jsme nečekali, že teď bude kostel prskat ve švech, ale určité zklamání z toho, že lidé nenašli cestu zpět do církve, to určitě bylo (a je).

Odchod bratra Ludvíka Klobáasy do důchodu v roce 1994 znamenal pro sbor tříleté období bez faráře. Doba, kdy presbyteři i mnozí ostatní členové sboru se museli více aktivně zapojit. Kazatele, profesionální i výpomocné, jsme měli „v zásobě“, občas přijel i bratr Klobása, program sboru nebyl redukován.

Netušil jsem, že to bude tak velký problém najít někoho, kdo by chtěl zkusit práci v našem sboru. Ale byl. Desítky farářů jsem oslovil, mnoho osobně navštívil. Byla to ovšem situace, kdy po době nutných složitých státních souhlasů se přesuny farářů daly do pohybu. Kdo chtěl změnil a pak už zájem nebyl.

V našem sboru absolvoval vikariát bratr Aleš Wrana, který přijal kandidaturu a byl zvolen za faráře sboru v roce 1998. Byl jsem (ve svých očích) zkušený církevní funkcionář a možná jsem držel a prosazoval některé zvyklosti a své důrazy a komplikoval mu jeho farářské začátky.

V roce 1999 došlo ke sloučení vítkovického sboru s ostravským. Nezдалo se mi to nutné, ani moudré; existence dvou sborů v Ostravě měla svůj smysl a historii. Ale stalo se, a dnes už mnozí ani neví, že to bylo jinak.

Zvolením nového staršovstva ve sloučeném sboru skončila moje kurátorská kariéra.

Byl jsi dlouhá léta nejen ostravským kurátorem ale i náměstkem seniorátního kurátora, jak jsi vnímal rozdíl mezi těmito dvěma funkcemi?

Je to něco jiného. Seniorátní výbor je instituce, která je pokládána za zbytečnou, ale když uplatní své pravomoci, dodržuje Církevní zřízení

a Řády slízne kritiku, že omezuje sbory a nařizuje nesmysly.

Nastoupil jsem do SV v době vzniku Personálního fondu, kdy se začalo vážně přemýšlet o finanční odluce od státu, nevědělo se, jak to bude, ale bylo jasné, že to tvrdě dopadne na malé, finančně slabé sbory. Nebylo (a stále není) snadné vysvětlovat ekonomickou situaci církve, změny, které musí nastoupit. Kde se nám to nepodařilo už před těmi 20 lety, tam je to dnes velký problém.

Kurátor sboru může mít ze své práce radost a uspokojení: když má dobré spolupracovníky, problémy se daří vyřešit, sbor žije, v lepším případě roste...

Člen seniorátního výboru je na tom hůř: nese si sebou traumata sborů, kterým nemůže svými silami pomoci.

Co bys popřál ostravskému sboru/ církvi pro další léta?

Dnes, Bože, církev nevěrnou
pozvedni z její bídy,
upínej víru statečnou
k Pánu, jenž církev řídí.
Buď její stráží nocí, dnem
a nedovoluj žádným zlem
překazit svoje dílo. (NEZ 683.3)

Církev tvá ať se stane
domovem lidem všem,
místem, kde jsme si blízcí
v Ježíši, bratru svém,
kde se svátek lásky stále světlí,
kde se sdílí všechny Boží děti.
(NEZ 769.3)

Děkuji za rozhovor

Marta Machová

Jana Hašková: Moje vzpomínky na ostravský sbor

(1946-2023, dokončení)

Aleš Wrana po 10 letech v opakovaných volbách byl zvolen na pět let a pak už nechtěl znovu kandidovat. Tak sestra Ewa byla na sboru sama, zvládala to

dobře, vdala se, a to už kurátor M. Waloschek řekl, že musíme hledat druhého faráře. Že by se mohlo stát, že budeme úplně bez něj, kdyby šla sestra farářka na mateřskou dovo-

lenou. Toho jsem se já už odmítla zúčastnit, tak se skupinka presbyterů dala do práce. Představilo se několik kandidátů, ale žádný nezaujal členy sboru natolik, že by souhlasili s jejich volbou. Až z Humpolce se přihlásil Pavel Šindler. Byl zvolen, přestěhoval se s rodinou na faru, ale po 5 letech v opakované jakési zmatené volbě nebyl zvolen. Po zákroku seniorátního výboru se měly volby opakovat, ale bratr f. P. Šindler rezignoval...

Já se ještě ve vzpomínkách vrátím o 30 let zpět. Když jsem v 54 letech odešla do důchodu, nabídla jsem své služby sboru jako uklízečka, protože ta stávající byla velmi nespolehlivá a úklid podle toho vypadal. Tak jsem 14 let měla v péči všechny sborové prostory včetně farní kanceláře, v případě potřeby i kostel. Mezitím se do Ostravy přestěhovala se třemi dětmi Jana Sabóová a měla zájem o kostelnictví. Té jsem v mých 70 letech předala i úklid sborových prostor... Kromě úklidu jsem také několik let jezdila vařit s bratrem A. Plachým do Prahy na kurzy. Byl to týdenní kurz pro laiky a pak farářský. Mezi nimi jsme měli sobotu volnou a to jsme navštěvovali v Ďáblicích manžele Veselé (vždycky s krabicí věnečků, které Tonda na závěr kurzu pekl a ty byly!)

Než ukončím tyto vzpomínky, tak bych měla skromně přiznat, že jsem v roce 2011 obdržela čestný titul „Dobrovolnice roku 2011“. Ocenění jsem převzala v Obecním domě z rukou synodního seniora Joela Rumla. A v roce 2017 mi byla předána pamětní medaile vděčnosti za celoživotní zvěstování Božího lásky a obětavou službu církvi. Text na medaili je z 1. Petr. 4, 10 : „Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal“. Tak na celém mém životě se to muselo projevit, nemohla jsem dar milosti nechat ladem. A do třetice – velice mě dojaly naše poslední konfirmandky, když si mě vybraly, abych je přivítala ve sborové rodině.

Končím své působení ve staršovstvu spolu s několika dalšímu presbytery ke dni Výročního sborového shromáždění 26. března 2023. Děkuji za všechna ta léta prožitá v Ostravském sboru tomu, který mě po celý život vedl a věřím, že bude i nadále.

Srdečně zveme na společnou oslavu

70 LET ORDINACE ŽEN V ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVI EVANGELICKÉ

sobota 21. října 2023 od 10 do 17 hod.,
areál evangelického farního sboru v **Poděbradech** (Husova 141)

bohoslužby s večeří Páně | talkshow přes pět generací
společný oběd | zahradní slavnost | historické překvapení
loutkové divadlo Drak N' Roses | koncert Lucie Redlové

informace o sboru

SLUŽBY, které vám, vedle pravidelných shromáždění, rádi poskytneme (podrobnější informace u faráře):

- duchovní rozhovory
- lekce uvedení do křesťanství
- texty kázání
- Bible a kostelní zpěvníky ke koupení
- zasílání Zpravodaje
- vysluhování Večeře Páně v rodinách u starších a nemocných

Stojíte-li o příležitostné informace rozesílané emailem, přihlaste se na stránkách sboru:
ostrava.evangelnet.cz/kontakty/

ZAJIŠTĚNÍ DOPRAVY

Na sborové aktivity a především na bohoslužby zajišťujeme možnost dopravy pro ty, kteří se sami dopravit nemohou. Neváhejte této služby využít. Omezená pohyblivost by neměla bránit setkávání. Telefonicky se můžete obracet na Hanku Vlčínskou (tel. 734 240 550)

ADRESA: Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava

ÚŘEDNÍ HODINY: úterý 9:00-12:00

E-MAIL: ostrava@evangelnet.cz

WEB: ostrava.evangelnet.cz

FARÁŘKA: Ewa Jelinek (tel. 776 793 093)

SBOROVÁ SESTRA: Hanka Vlčínská (tel. 734 240 550)

KURÁTOR, REDAKTOR: Michael Waloschek (tel. 608 004 356)

BANKOVNÍ SPOJENÍ: 200 230 6213 / 2010 (dary a saláry)
230 036 5561 / 2010 (provoz)

načtete skrze bankovní aplikaci

dar / salár pro ČCE Ostrava
(nový účet od 2023)

program na září

neděle, 3. září	20:00 Partnerské ZOOM setkání
úterý, 5. září	17:00 Biblická (fara)
středa, 6. září	16:00 Mladší mládež 20:00 Čas modliteb
čtvrtek, 7. září	09:00 Kavárnička (fara)
neděle, 10. září	08:30 Bohoslužby (kostel)
úterý, 12. září	17:00 Biblická (fara)
středa, 13. září	16:00 Dorost (klubovná) 18:15 Staršovstvo 20:00 Čas modliteb
neděle, 17. září	08:30 Bohoslužby s Večeří Páně (kostel)
úterý, 19. září	17:00 Biblická (fara)
středa, 20. září	16:00 Dorost (klubovná) 20:00 Čas modliteb
čtvrtek, 21. září	09:00 Kavárnička (fara)
neděle, 24. září	08:30 Bohoslužby (kostel) 09:30 Štrůdlfest
úterý, 26. září	17:00 Biblická (fara)
středa, 27. září	16:00 Dorost (klubovná) 20:00 Čas modliteb
pátek, 29. září	19:00 Nokturno
neděle, 1. října	08:30 Bohoslužby s Večeří Páně (kostel)

Každou sobotu a neděli od 14 do 18 h je kostel otevřen v rámci projektu
Otevřené chrámy

